

התובע:

על-ידי ב"כ

- נגד -

הנתבעת:

על-ידי ב"כ

פסק בורר

1. תיק בוררות זה הובא בפני מכח החלטת נשיאות בית הדין העליון של ההתאחדות לכדורגל בישראל ("ההתאחדות").
2. כתב התביעה בתיק זה הובא בפני ביום חמישי, 25.1.18, ועניינו ב"מתן צו עשה דחוף המורה על שחרורו המידי של התובע משורות הנתבעת ללא כל תמורה ו/או מגבלה ו/או תנאי", כאשר חלון ההעברות מסתיים ביום 31.1.18.
3. בנסיבות, קיימתי דיון דחוף בתיק, ביום 30.1.18, בטרם הוגש כתב הגנה ובלא שהנתבעת הגישה הודעה בכתב מטעמה (לצורך העניין ניתנו לה פחות מ – 48 שעות לעשות כן ומובן שאיני זוקף זאת לחובתה).
4. בקליפת אגוז: העובדות שאינן שנויות במחלוקת הן אלו:
  - א. התובע התקשר עם הנתבעת בהסכם לעונת 2017/2018. על פי ההסכם עמו, שכרו החודשי עומד על [REDACTED] ₪ (ברוטו).
  - ב. נכון למועד הדיון, התובע הוא "מלך השערים" בליגה הלאומית, לאחר שכבש 13 שערים.
  - ג. ביום 3.1.18 הודיע יו"ר מועדון הכדורגל [REDACTED] ("הקבוצה האחרת") לנתבעת כי בכוונת הקבוצה האחרת לפתוח במשא ומתן עם התובע וזאת לגבי עונות המשחקים הבאות.
  - ד. לא למותר, ואף חשוב, לציין, כי הנתבעת ו[הקבוצה האחרת] מצויות, החל מהתקופה שקדמה למשלוח מכתב זה ועד למועד הדיון שבפני במקומות הראשון והשני בליגה הלאומית (כאשר בחלק מן הזמן, הנתבעת היתה מצויה בראש הטבלה ובחלקו [הקבוצה האחרת] תפשה מקום זה).

ה. מאז משלוח מכתבה זה של [הקבוצה האחרת] ועד למועד הדיון לא שותף התובע בהרכב הנתבעת (בתקופה זו שוחקו שישה משחקים). זאת כאשר עד אז השתתף בכל משחקה של הנתבעת.

ו. מר [REDACTED] מבעלי הנתבעת, התבטא בראיונות ב – 103FM ובגלי צה"ל (מהתאריכים [REDACTED] ו – [REDACTED], בהתאמה):

"יש לי שחקן שהיה צריך לשבת איתי בינואר והיינו צריכים אז להגיע להסכמות או לא להגיע להסכמות באותו רגע שהוא ניהל מאחורי גבי כל המערכת הזאת מה עוד שהשחקן הזה חשוב מאוד לקבוצה הוא מערער לי את כל חדר ההלבשה ויש כולל עם הקהל ולכן ההחלטה (על הדרתו של השחקן ממשחקי הקבוצה – א.ז.) הייתה באותו רגע ואמרתי אני לא היחיד שעשיתי את זה, מוריניו עשה את זה השבוע, שחקן שלא מחוייב ב-100% ויש לו מחשבות לעבור קבוצה שמים אותו בצד, ואגנר עשה את זה בשבוע שעבר לשחקן מספר אחד שלו, ואני נותן לו כבוד, את כל הכבוד הראוי, דואג שבתשיעי לחודש הכסף יועבר לו לחשבון בנק ייתן את המינימום הכבוד לבעלי הבית שלו ואח"כ שיעשה מה שהוא רוצה"

"אני מתווה דרך מסויימת [REDACTED] [בנתבעת] ואם שחקן לא מעניין אותו [REDACTED] [REDACTED] [הנתבעת] אלא [הקבוצה האחרת] שהוא רוצה שהיא תעלה ליגה, אני לא סומך עליו...שחקני כדורגל אני מכיר אותם לא פחות טוב ממך ואנחנו שנינו יודעים שמה שמעניין שחקני כדורגל זה לא בהכרח מה שמעניין את בעלי הבית."

ז. ביום 19.1.18 פנה בא כוחו של התובע לנתבעת בטענה על כך שהתובע לא שותף בשלושה משחקים (נכון לאותו מועד), ולדבריו: "החלה קבוצתכם ל"ייבש" את מרשי ולמנוע ממנו לשחק - לא משיקולים ספורטיביים ומקצועיים כי אם כעונש על כך שהעז לממש זכות קנויה שעמדה לו ע"פ כל דין...וע"פ הצהרתו הברורה של בעלי הקבוצה, [REDACTED], מתעתדת הקבוצה להפעיל את אותה מדיניות "ייבוש" גם להבא, ולמעשה עד תום העונה הבאה."

ח. לפיכך דרש ב"כ התובע כי הנתבעת תשבץ את התובע בפועל לשחק במשחקים ע"פ כישוריו ועל פיהם בלבד, ותמסור בידי התובע כתב התחייבות בלתי הדיר בסך 100,000 ₪, לתשלום פיצוי מוסכם, במקרה של הפרת התחייבות זו. לחילופין דרש התובע כי הנתבעת תשחרר את התובע ללא תנאי וללא תמורה עד יום 21.1.18 בשעה 12:00.

ט. ב"כ הנתבעת השיב על מכתב זה ביום 22.1.18 וכתב: "מרשי דוחה מכל וכל את דרישותיך... (דרישות חצופות והזויות)...יחד עם זאת מרשך מתבקש להופיע לאימוני ומשחקי הקבוצה כמתחייב מהוראות ההסכם שלו עם המועדון."

י. ביום 22.1.18 הגיש התובע את כתב התביעה ובו ביקש סעד:
"הצהרתי – ביטול ההסכם בין הצדדים
ומתן צו עשה דחוף המורה על שחרורו המייד של התובע משורות הנתבעת ללא כל תמורה ו/או מגבלה על תנאי."

5. כאמור לעיל, התקיים בפני דיון ביום 30.1.18, בנוכחות התובע, מייצגו ובאי כחו מזה, ובנוכחות מר [REDACTED], מר [REDACTED] מנכ"ל הנתבעת ובא כח הנתבעת מזה. עשיתי כמיטב יכולתי על מנת להביא את הצדדים לכדי הסדר מוסכם, נוכח הנסיבות ונוכח קושיה

של הסוגייה שבפני. לצערי הדבר לא הסתייע ולפיכך הנחיתי את הצדדים לטעון את טענותיהם בפני, על בסיס העובדות שאינן שנויות במחלוקת ובלא שמיעת ראיות (כאשר ב"כ הנתבעת הביע את התנגדותו לקיום דיון מזורז, בלא שניתנה לו ההזדמנות להגיש כתב הגנה מטעמו).

6. בא כח התובע טען כי :

- א. הנתבעת פגעה ופוגעת בזכותו של התובע לקבל הזדמנות שווה והוגנת להתמודד עם חבריו לקבוצה על מקום בהרכב שחקניה הרשמיים של הנתבעת.
- ב. הנתבעת נהגה באופן מחושב ושיטתי על מנת לנדות את התובע ממשחקה, בלא שקיים לכך צידוק ענייני/מקצועי. אפילו תאמר (כפי שטענה הנתבעת) כי בנסיבות בהן שחקן התקשר עם יריבה מובהקת של הנתבעת בהסכם לעונה הבאה וקיים חשש כי יונע משיקולים שאינם חופפים בהכרח (ואפשר שהם מנוגדים) לשיקולי הנתבעת, עדיין מן הראוי לתת לו הזדמנות להוכיח את עצמו ולא להרחיקו קטגורית ממשחקים. מקל וחומר שכך הם הדברים כאשר התובע הינו מלך השערים בליגה ותרומתו לנתבעת ברורה.
- ג. תיקון תקנון הרישום של ההתאחדות, האוסר על קבוצה משאילה למנוע משחקן מושאל לשחק נגדה, או להטיל סנקציות במקרה של משחק כאמור (סעיף 13ב לתקנון הרישום) מעיד על כך שההתאחדות מכירה בקיום "חשש לניגוד עניינים" מסוג זה, ולמרות קיומו אינה מוכנה לתמוך במניעתו של שחקן מלשחק בסיטואציה כזו.
- ד. הצהרת ב"כ הנתבעת, בפתח הדיון, כי הנתבעת מוכנה "לפתוח דף חדש" ולשקול את שיבוצו של התובע בשורותיה באופן ענייני, לגופו של ענין, באה באיחור ואין להידרש לה: זאת נוכח התבטאויותיו של [REDACTED] שצוטטו לעיל, נוכח העובדה שאוהדי הקבוצה מתייחסים לתובע כ"בוגד" ונוכח המשקעים שנוצרו.
- ה. בוררי ההתאחדות כבר פסקו בעבר באשר להפרת חובת תום הלב בקיום הסכם על ידי קבוצה המדירה שחקן ממשחקה – כך בתיק בורות 70/15-16 [REDACTED] על [REDACTED] (שם פסק הבורר, עו"ד [REDACTED]), על שחרורו של התובע כנגד תשלום למועדון – ענין [REDACTED], ת"ב 97/13-14 [REDACTED] (פסק בורר שניתן על ידי עו"ד [REDACTED]) – ענין [REDACTED], ת"ב 54/15-16 [REDACTED] (פסק בורר שניתן על ידי עו"ד [REDACTED]) ות"ב 51/17-18 [REDACTED] (שניתן על ידי הח"מ).
- ו. אכן, שחרורו של שחקן מקבוצה עימה יש לו הסכם מחייב הינו סעד חריג, אולם נוכח התנהלותה של הנתבעת, שפעלה, בכוונת מכוון, ולאורך זמן, להדיר את התובע ממשחקה, נוכח העובדה שהתובע חתום על הסכם לעונה אחת בלבד, כאשר הנתבעת לא שילמה תמורה כלשהי עבור העברתו לשורותיה, ולא שילמה לו שכר גבוה, נוכח העובדה שנתרו עוד חודשים ספורים עד לסיום העונה, ונוכח העובדה שהנתבעת גילתה דעתה שאינה סומכת על התובע, הרי שמן הראוי להעניק סעד זה במקרה זה.

7. לפיכך עתר התובע כי :
- (1) אורה על שחרורו של התובע משורות הנתבעת, לכל קבוצה שימצא לנכון, ללא תמורה וללא תנאי; לחילופין, כי :
  - (2) אורה על שחרורו של התובע משורות הנתבעת, לכל קבוצה שהיא, כנגד תשלום לנתבעת, בסכום שייקבע על ידי; ולחילופין חילופין, כי :
  - (3) אורה על שחרור התובע משורות הנתבעת, לכל קבוצה שימצא לנכון, זולת [הקבוצה האחרת], ללא תמורה וללא תנאי.

8. בא כח הנתבעת טען כי:
- א. ראוי היה לקיים בעניין זה דיון סדור, לאפשר לנתבעת להגיש כתב הגנה, לאפשר לצדדים להביא את ראיותיהם ולחקור זה את עדיו של זה.
  - ב. שחרורו של שחקן מהסכס שהיא צד לו הינו סעד חריג שבחריגים וודאי שאין לתיתו בלא דיון מעמיק המבוסס על עובדות.
  - ג. ראשי הנתבעת התרשמו כי התובע החל לנהל משא ומתן עם [הקבוצה האחרת] עוד בחודש דצמבר, עובר לתחילת חלון ההעברות ולכן הגיבו בחריפות.
  - ד. זאת ועוד, קבוצת כדורגל אינה פועלת בחלל הריק: אוהדי הקבוצה הגיבו בחריפות נוכח ההודעה על ההתקשרות בין התובע ל[קבוצה האחרת] והצוות המקצועי והניהולי של הנתבעת נדרש לשקול גם היבט זה. החלטות בענין שיבוצו של שחקן משלבות שיקולים מקצועיים "נטו", שיקולים פסיכולוגיים, שיקול יחס הקהל וכן הלאה.
  - ה. דרישת ב"כ התובע במכתבו מיום 18.1.18 היתה הזויה וחצופה, ודאי בהתחשב בחשד שאפשר שהופרו כאן כללי המשחק ההוגן, בכל הנוגע לניהול משא ומתן, ערב חלון ההעברות, עם מתחרה משמעותית של הנתבעת.
  - ו. הנתבעת לא שיתפה את התובע במשחקים ספורים והיא מוכנה לשקול מחדש את שיתופו.
  - ז. לנתבעת נגרם נזק של ממש מאי שיתופו של התובע במשחקה – בעקבות ההתקשרות בינו ל[קבוצה האחרת].
  - ח. הנתבעת היא שנתנה לתובע במה ואפשרות להתקדמות והוכחת יכולות, וגם בכך יש להתחשב.
  - ט. מתן היתר לתובע להצטרף לשורות [הקבוצה האחרת] מסגרת חלון ההעברות הנוכחי יפגע בעקרונות התחרות ההוגנת ועלול לעודד תופעות פסולות.
  - י. עם זאת. הנתבעת לא תתנגד להעברתו של התובע לכל קבוצה אחרת, בכפוף לתשלום תמורה ראויה שעליה יחליט הבורר (לענין זה ציין ב"כ התובע כי במקרים דומים שולמו "דמי השאלה"/"דמי שחרור" עבור מחצית עונה בסכומים הנעים בין 150,000-180,000 עבור שחקנים טובים, כאשר התובע הינו, כאמור, "מלך השערים").

דין והכרעה

9. כאמור ברישא לפסק, סברתי, כי בנסיבות העניין, נוכח מורכבות הסוגייה שבפני מזה, דלות (שלא לומר היעדר) הראיות שניתן היה להציג בסד זמנים זה, והזמן הקצר מאד שעמד לרשות הצדדים לטעון את טיעוניהם, ולרשותי, להכריע, מוטב היה אילו הצדדים היו מגיעים להסדר מוסכם. אך הדבר לא הסתייע. אי לכך, אין לי אלא להידרש לסכסוך שהונח לפתחי, במסגרת סד הזמנים הקיים.

10. בוררי ההתאחדות לכדורגל, ובהם הח"מ, נדרשו לא פעם לדרישתו של שחקן להשתחרר לאלתר משורות קבוצתו עקב טענות להפרות יסודיות של ההסכם. על פסקי הבורר שאוזכרו בטיעוני הצדדים ניתן להוסיף את פסק הבוררות של עו"ד [REDACTED] בתיק בוררות 45/12-13 [REDACTED] ואת פסק הבוררות של עו"ד [REDACTED] בתיק בוררות 5-13/14 [REDACTED] (כאשר בשני המקרים הורו הבוררים על שחרור השחקן) ואת פסקי הבוררות שניתנו על ידי הבורר עו"ד [REDACTED] בתיק 03-15/16 (אשר פורסם באתר ההתאחדות לכדורגל) ובתיק בוררות 42- 2016/2017 (בשניהם נדחתה בקשת השחקן להשתחרר).

11. לא מכבר נדרשתי גם אני לשאלה דומה וקבעתי (בתיק בוררות 31/17-18), שם קבעתי:

שאלה זו אינה פשוטה בעיני ואינה קלה למענה. מן המפורסמות הוא כי "כרטיס שחקן", על כל המשתמע ממנו, הינו "נכס" (וראו בין היתר את פסק דינו של בית המשפט העליון בע"א 7883/12 **קשר ספורט ואח' נ' האוצר – אגף מכס ומע"מ תל-אביב 3**), אשר שוויו יכול להגיע לסכומים משמעותיים – ודאי כאשר מדובר בשחקנים מקצועניים דוגמת התובע. הווה אומר: שחרורו של שחקן מקבוצה, ומסירת כרטיס השחקן שלו לשחקן עצמו או לקבוצה אחרת כרוכים בפגיעה בקניינה של הקבוצה שהחזיקה קודם לכן בכרטיס זה (קניין שנוצר עקב הכשרתו והשבחתו של שחקן משך שנים בשורות הקבוצה או עקב "השקעה" של קבוצה ברכישת שחקן מקבוצה אחרת) – וערעור של שיטה זו של קיום כרטיסי שחקן והיכולת להפיק מהם תועלת ספורטיבית ו/או כספית יכול שיערער את בסיס השיטה העומדת ביסוד הכדורגל המקצועני, כפי שהוא מוכר לנו. אי לכך, תקנות FIFA: Regulation on the status and Transfer of Players וחוק הספורט, תשמ"ח-1988 קובעים הסדרים ברורים ומפורטים הנוגעים לנסיבות בהן ניתן להעביר כרטיס שחקן מיד ליד, שלא ברצון המעביר.

עם זאת, הפן ה"רכושי" של כרטיס השחקן אינו חזות הכל: בצד כרטיס השחקן עומדת התקשרות חוזית למתן שירות אישי יחיד במינו – מעל ומעבר להסכם עבודה רגיל: השחקן מתחייב להקדיש את מלוא כוחו (כפשוטו) ומאמציו להצלחת הקבוצה, לחשוף עצמו לפגיעה גופנית ולשחיקה בריאותית ואילו הקבוצה מחוייבת להעמיד לרשותו את התנאים הספורטיביים והחומריים הנדרשים לשם כך. המדובר בסוג מיוחד של "חווה יחס" (וראו את פסיקתו של בית הדין הארצי לעבודה בעע 53128-12-11 **חברת אפי אבטחה בע"מ – יעקוב (קובי) מרדכי** [פורסם בנבו] (מיום 28.8.17)), המטיל חובות מוגברות על הצדדים.

הצדדים הביאו בפני פסקי בוררות בהם נפסק על שחרורו של שחקן מזה (...) ופסקי בוררות בהן נדחו עתירות שחקנים לשחרורם מזה... אציין כי בשני המקרים שהובאו על ידי התובע דובר במקרה בו טען השחקן לאיומים ולאלימות מילולית ופיזית (תיק בוררות 45/12-13) ובמקרה בו נכתב לנציגו של השחקן: "מבחינתי הוא לא חלק מ[הקבוצה]" (תיק בוררות 5-13/14). ואילו גם בפסקי הבורר של

הבורר עו"ד תגר עמיאל נותר פתח (צר) לשימוש בסעד זה ב"מקרים יוצאי דופן וחריגים מאוד, לאחר שלא נמצאה כל חלופה סבירה אחרת ותוך ניסיון לאזן ככל האפשר בין שחרור השחקן מהקבוצה לבין שמירה על זכויות הקבוצה."

12. למותר לציין – כל מקרה ונסיבותיו. אין דין מי שמבקש להשתחרר מחוזה ארוך טווח כדין מי שמתבקש להשתחרר מחוזה קצר טווח, אין דין מי שכרטיס השחקן שלו נרכש בממון רב (או מי שהוכשר על ידי המועדון המחזיק בכרטיסו משך שנים) כדין "שחקן חופשי", ואין דין מי שנחשף לאלימות פיזית או מילולית כדין מי שעותר לשחרורו עקב הפרות כספיות קלות ערך.

13. המקרה שבפני כאן שונה מרוב, אם לא כל, המקרים שנדונו בפסקי הבורר המצויים בפני כעת. מבחינות מסויימות (ובכפוף לאמור בהמשך) המדובר במקרה "נוח" יחסית להתרת הסכם: ההתקשרות בין התובע לנתבעת היא קצרה, היא החלה בתחילת העונה הנוכחית והיא תגיע לסיומה בתום העונה; הנתבעת לא שילמה תמורה עבור כרטיס השחקן של התובע (כך שההיבטים הרכושיים להם נדרשתי במסגרת תיק בוררות 31/17-18 אינם רלוונטיים לדיון כאן). זאת ועוד, התנהגותה של הנתבעת במקרה כאן מזכירה לא מעט ("איכותית" ו – "כמותית") את התנהגותן של הנתבעות בתיק 31/17-18 הנ"ל, בעניין [REDACTED] ובעניין [REDACTED], כך שניתן היה לשקול (ואכן שקלת) הליכה במסלול חוזי "פשוט" של ביטול חוזה עקב הפרה, בלא לפגוע בתשתית הקניינית והארגונית שביסוד הכדורגל המקצועני. אולם במקרה כאן נוסף היבט שלא ראיתי כמותו בתיקים אחרים: העובדה שהתובע התקשר בהסכם, במהלך העונה (אמנם במסגרת חלון ההעברות ולגבי העונה הבאה) עם יריבתה המושבעת של הנתבעת – המתחרה איתה, כתף על כתף, על העלייה לליגת העל.

14. על פני הדברים, וכאמור לעיל, אין ספק כי התנהלותה של הנתבעת באשר לאי שיתופו של התובע במשחקה עולה כדי הפרה לכאורה של חובתה החוזית לנהוג בתום לב כלפיו, ועל כך הרחבתי בפסק הבורר בתיק בוררות 31/17-18. עם זאת, בהתחשב בנסיבות המקרה כאן, ומבלי לגרוע מן הדברים הברורים שנאמרו בפסקי בורר רבים ושונים כנגד "הדרה" או "נידוי" של שחקן, אני מתקשה לקבוע כי אי שיתופו של התובע כאן אינו נובע בהכרח משיקולים מקצועיים טהורים, ולמצער "מעורבים" (והדברים ברורים – ניתן להניח, כי כל שחקן, מסור ומקצועי ככל שיהיה, הנאבק במסגרת קבוצתו הנוכחית, על כרטיס עליה לליגת העל, כאשר אחת המתחרות העיקריות על כרטיס זה הינה קבוצתו העתידית, ירצה, במודע או שלא במודע, כי קבוצתו העתידית היא שתעלה – והוא ישחק במסגרתה בליגת העל, וגישת הפסיקה לענין חשש לניגוד עניינים ידועה). אמת – ראוי כי חזקת המקצוענות תעמוד לשחקן ויתאפשר לו להוכיח את מקצועיותו ומסירותו לקבוצתו הנוכחית, כל עוד לא הוכח אחרת. אילו ניתן היה לנהל כאן הליך סדור, מבלי לאיין את הסעד שמבקש התובע הייתי מציע לצדדים לבחון מסלול זה. אולם הזמן דוחק וחלון ההעברות עומד להיסגר. לפיכך אין לי אלא לפסוק.

15. כאמור לעיל, בנסיבות שלפני מתקיים מעין "משחק סכום אפס" בין הנתבעת ל[קבוצה האחרת]: קיים תסריט (לא בלעדי) לפיו אחת מהן תקדים את רעותה בצמרת הליגה

הלאומית ותעלה לליגת העל (קיים כמובן גם תסריט בו שתי הקבוצות יעלו לליגת העל – אולם לא בכך ענייננו). היעדרות לסעד הראשון שמבקש התובע (שחרור ללא תמורה וללא תנאי לכל קבוצה) או לסעד החלופי (שחרור בתמורה ובתנאי) משמעה מתן יתרון משמעותי ל[קבוצה האחרת], שתהנה משירותיו של מלך השערים בליגה הלאומית, בעוד שמן הנתבעת ישללו שירותים אלה, שירותים שהתובע מחוייב בהם חוזית כלפיה: זכייתה של [הקבוצה האחרת] (תרתי משמע) משמעה אם כך הפסדה של הנתבעת.

16. זאת ועוד: מתן אחד משני סעדים אלה משמעו מתן הכשר לדפוס פעולה בו קבוצה יריבה (ובעיקר הדברים אמורים בקבוצות המתחרות על עליה לליגה גבוהה יותר או על הינצלות מירידה לליגה נמוכה יותר) "תנטרל" שחקני מפתח של יריבתה על ידי התקשרות עמם לעונה הבאה, תוך הנחה/תכנון/תקווה, כי "גלי ההדף" של מהלך זה יביאו שחקנים אלה לשורותיה עוד במהלך העונה הנוכחית (ולמצער ירחיקו שחקנים אלה משורות הקבוצה היריבה). במלים אחרות: היענות לעתירותיו אלו של התובע יכול שתעמוד בניגוד לעקרונות תום הלב שבבסיס המשפט הישראלי (וראו סעיפים 39 ו- 61 (ב) לחוק החוזים (חלק כללי), התשל"ג-1973 – "חוק החוזים"), ובדרך של השאלה ניתן לומר כי המדובר גם בתוצאה הנוגדת את תקנת הציבור (וראו סעיף 30 לחוק החוזים).

17. מצירוף טעמים אלה (הפסיקה הקיימת הנוקטת גישה מצמצמת יחסית לשחרור שחקנים מהסכם תקף, היעדר דיון מלא שהיה מאפשר התייחסות מעמיקה יותר לכללי ה- "עשה ואל תעשה" במצב כזה, והשלכות עתידיות של פסיקה מעין זו על התנהלות "טקטית" של קבוצות) איני מוצא לנכון להעניק אחד משני הסעדים הראשונים שביקש התובע.

18. באשר לסעד השלישי (שנתבקש לחלופי חלופין) – שחרור התובע לכל קבוצה למעט [הקבוצה האחרת], ללא תמורה – אמנם במקרה כזה הפגיעה הפוטנציאלית בנתבעת תפחת, אולם איני רואה סיבה מדוע לא תפוצה הנתבעת על אבדן שירותיו של התובע, בעקבות מסכת אירועים שגם אם אינה כרוכה בהפרת הסכם או בחוסר תום לב על ידי התובע, אין ספק שהיא נוגעת להתנהלותו של התובע (והשוו לענין זה סעיף 28 (ב) לחוק החוזים ("היה חוזה מותנה בתנאי מפסיק וצד אחד גרם לקיום התנאי, אין הוא זכאי להסתמך על קיומו").

19. אי לכך, מצאתי לנכון לדחות את תביעת התובע, על שלושת הסעדים החלופיים שנתבקשו במסגרתה.

20. עם זאת, משהנתבעת חיוותה דעתה כי שחרורו של התובע משורותיה לכל קבוצה אחרת, זולת [הקבוצה האחרת], כנגד תשלום תמורה ראויה שתיקבע על-ידי, יהיה פתרון סביר, מצאתי לנכון לאפשר לתובע, אם ירצה בכך, לממש חלופה זו **עד תום חלון ההעברות הנוכחי – מועד סיום קבלת קהל במשרדי ההתאחדות ביום 31.1.18**.

21. לאחר ששקלתי את ההיבטים הרלוונטיים: שכרו הנוכחי של התובע, תיפקודו בשורות הנתבעת בעונה הנוכחית (למצער – עד 3.1.18), משך הזמן ומספר המחזורים שנתרו עד לתום העונה, התנהלותה של הנתבעת בחודש האחרון, מצאתי לנכון להעמיד את סכום

התמורה שתשולם על ידי התובע (אם יבחר בחלופה זו) על סך של [REDACTED] ₪. נוכח דברי ב"כ הנתבעת בדיון, אני מוסיף וקובע, כי התובע, אם יבחר בכך, יהיה רשאי לשלם סכום זה בתשלומים, כך שלפחות 25% מן הסכום ישולמו עד המועד הנקוב בסעיף 20 לעיל והיתרה תשולם לא יאוחר מיום 1.6.18 (בין בתשלום אחד ובין במספר תשלומים) ותובטח בכתב התחייבות של התובע, של הקבוצה הקולטת ו/או של [הקבוצה האחרת] (למניעת מחלוקות: בנוסח – אני/אנו מתחייבים לשלם ל [REDACTED] [נתבעת] סך של _____ ₪ וזאת בתשלומים הבאים: 1. סך של _____ ₪ לא יאוחר מ - 2. סך של _____ ₪ לא יאוחר מ - 3..... וכך הלאה)

סוף דבר

22. מן הטעמים המפורטים לעיל, מצאתי לנכון לדחות את תביעתו של התובע להורות על שחרורו המידי של התובע לכל מועדון כדורגל בו יחפוץ, ללא כל תמורה, מגבלה או תנאי.
23. התובע יהיה רשאי לעבור לכל קבוצה אחרת, למעט [הקבוצה האחרת], בכפוף לכך שישלם לתובעת סך כולל של [REDACTED] ₪ (שמתוכו ישולם סכום של [REDACTED] ₪ לא יאוחר מיום [REDACTED] (עד שעת סיום קבלת קהל במשרדי ההתאחדות במועד זה) היתרה תשולם, בתשלום אחד או בתשלומים, עד ליום 1.6.18, וימסור לידי הנתבעת, עד לאותו מועד, התחייבות בכתב שלו ו/או של הקבוצה אליה הוא מבקש לעבור ו/או של [הקבוצה האחרת] לשלם לנתבעת סכום השווה להפרש בין הסכום שישולם על ידו כאמור ביום 31.1.18 לבין [REDACTED] ₪ - לא יאוחר מיום 1.6.18, וזאת בנוסח הקבוע בסעיף 20 לעיל.
24. בכפוף לקבלת תשלום וכתב התחייבות כאמור בסעיף 23 לעיל, הנתבעת תחתום על טופס שחרור, או על כל טופס אחר הנדרש על ידי תקנוני ההתאחדות לכדורגל לשם העברתו של התובע לקבוצה אחרת (למעט [הקבוצה האחרת]), וזאת לא יאוחר מיום 31.1.18 (עד שעת סיום קבלת קהל במשרדי ההתאחדות במועד זה). הצדדים ישתפו ביניהם פעולה לשם ביצוע מהלך כאמור, אם וככל שהתובע יבחר לבצעו.
25. בנסיבות הענין יישא כל צד בהוצאותיו והצדדים יישאו בשכר טרחת הבורר שווה בשווה.
26. שכר טרחת הבורר (לאחר הפחתת תשלום סך של 750 ₪ + מע"מ שישולמו מתוך הפיקדון שהופקד על ידי התובע עם פתיחת ההליך) עומד על 5,650 ₪ בתוספת מע"מ כדין.

ניתן היום, 30 בינואר 2018

_____
[REDACTED]
בורר